

Sygn. akt VI U 1690/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Małgorzata Pyszka-Cichońska

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2019 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 27 czerwca 2018r., znak: (...)

w sprawie: M. T.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

oddala odwołanie.

Na oryginalnie właściwy podpis.

(...)

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS i ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej odmówił M. T. prawa do renty socjalnej, albowiem zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 19.06. 2018 r. nie jest on całkowicie niezdolna do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony wskazując, że jego schorzenia uniemożliwiają podjęcie jakiegokolwiek zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie, wskazując, że komisja lekarska nie stwierdziła całkowitej niezdolności ubezpieczonego do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Na wstępie trzeba zauważyć, że renta socjalna ma charakter świadczenia zabezpieczającego, a jej celem jest kompensowanie braku możliwości nabycia uprawnień do świadczeń z systemu ubezpieczenia społecznego ze względu na to, że całkowita niezdolność do pracy powstała przed wejściem na rynek pracy. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), świadczenie to przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed

ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki lub nauki w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W ustępie 2 wskazano, że osobie, która spełniła warunki określone w ust. 1, przysługuje renta socjalna stała – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała, bądź renta socjalna okresowa – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa. Ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje się na zasadach i w trybie określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stosując odpowiednio (w myśl art. 5 i 15) m.in. art. 12-14 tej ustawy. Zgodnie więc z art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust. 2). Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3). Zgodnie natomiast z treścią art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji (pkt 1); możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (pkt 2).

Ubezpieczony M. T., nie posiadający zawodu i nie wykonujący żadnego zatrudnienia w dniu 4.04.2018r. złożył wniosek o rentę socjalną. Zarówno lekarz orzecznik jak i komisja lekarska ZUS stwierdziły, iż nie jest on całkowicie niezdolny do pracy. Ubezpieczony ma (...)lat, ukończył Liceum Ogólnokształcące. Od 2 roku życia leczony jest z powodu bloku przedsionkowo-komorowego III stopnia. Posiada wszczepiony w 2002 r. układ stymulujący serce w postaci stymulatora, który podlegał wymianie w 2015 r.

okoliczności bezsporne

dowód: dokumenty w aktach rentowych

W celu zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach: kardiolog, neurolog i onkolog.

Biegli w opinii z dnia 14.08.2018 r. stwierdzili u ubezpieczonego następujące schorzenia:

-wrodzony blok przedsionkowo-komorowy całkowity leczony wszczepieniem układu stymulującego

-torbiel skórzastą mózdzku bez cech progresji w kilkuletniej obserwacji

-bóle głowy

We wnioskach opinii biegli stwierdzili, że ich stanowisko jest zgodne z orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS bowiem ubezpieczony nie spełnia kryteriów orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy. Istniejące u ubezpieczonego schorzenia w aktualnym stadium zaawansowania nie powodują, zdaniem biegłych, znacznego upośledzenia sprawności psychofizycznej i całkowitej niezdolności do pracy. Zdaniem biegłych te schorzenia mogą powodować, w czasie zaostrzenia, dolegliwości opisywane przez ubezpieczonego i w tym czasie uzasadnione jest czasowe odsunięcie od pracy.

dowód: opinia biegłych sądowych lekarzy z dnia 29.11. 2018 r. wraz z wywiadem i badaniem przedmiotowym – k. 49-50

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, ubezpieczony wniósł do niej zastrzeżenia. Skan k. 61

W opinii uzupełniającej biegli odnosząc się do zastrzeżeń ubezpieczonego stwierdzili, że skan k. 81 verte

dowód : opinia uzupełniająca k.81

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, ubezpieczony ponownie wniósł do niej zastrzeżenia, powtarzając poprzednie stwierdzenia i akcentując iż biegli umniejszili konsekwencje omdleń i utrat przytomności towarzyszące w jego chorobie zaburzeniom rytmu serca . Ubezpieczony polemizował też ze stwierdzeniem biegłych, że może on wykonywać lekką pracę fizyczną wskazując na zagrożenia związane z wszczepionym stymulatorem serca.

W kolejnej opinii uzupełniającej biegli skan k.107 i verte

dowód: opinia uzupełniająca k. 107

Ubezpieczony ponownie wniósł zastrzeżenia do opinii biegłych powtarzając znowu swoją interpretację własnego stanu zdrowia i polemizując z wnioskami opinii biegłych. Ubezpieczony wniósł o przedstawienie zastrzeżeń biegłym lub wezwanie ich na rozprawę celem przesłuchania. Podczas rozprawy w dniu 10.09.2019 r. ubezpieczony nie sformułował żadnych zastrzeżeń natury medycznej do opinii i wyjaśnił, że wniósł o przesłuchanie biegłych na rozprawie celem zapytania ich o to jaką pracę może on wykonywać. Sąd, wobec braku zastrzeżeń merytorycznych do opinii biegłych nie uwzględnił tego wniosku.

Sąd podzielił w całości opinię biegłych sądowych lekarzy. Została ona wydana po badaniu przedmiotowym ubezpieczonego i analizie dokumentacji lekarskiej. Biegli lekarze sądowi są doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadają schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z dokumentami leczenia i po przeprowadzeniu właściwych badań. Wbrew twierdzeniom ubezpieczonego, który nie zgłosił do opinii zastrzeżeń merytorycznych, występujące u niego schorzenia nie skutkują całkowitą niezdolnością do wykonywania pracy. Biegli wskazali w opinii, że ubezpieczony jest zdolny do lekkiej pracy fizycznej oraz pracy umysłowej.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie Sąd uznał, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy, nie spełnia więc warunków określonych w art. 4 ustawy o rencie socjalnej.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Ewa Milczarek